

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 10 maja 2018 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Przewodniczący GKO:</i>	Mariusz Jerzy Golecki
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Emil Kawa
	<i>Członek GKO:</i>	Sławomir Franek (spr.)
Protokolant:		Paweł Matusiak

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Anny Rotter, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 10 maja 2018 r., odwołania złożonego przez Obwinionego (...) – zam. (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi z dnia 18 stycznia 2018 r. sygn. akt: NDB-50/Ł/35/2017, którym Komisja uznała (...) - pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Burmistrza Miasta (...), odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, określone w art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1311 z późn. zm.) zwanej dalej uondfp, poprzez udzielenie dotacji w kwocie 135.000 zł na rzecz Stowarzyszenia (...), na podstawie umowy z dnia (...) marca 2014 r., po przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert, w którym naruszona została zasada uczciwej konkurencji, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (t.j. Dz.U. z 2016 r.

poz.1817) oraz w którym nieprawidłowo określono przedmiot konkursu, którym powinno być zadanie publiczne, z naruszeniem art. 221 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz.1870).

Komisja Orzekająca I instancji wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia i obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 316,18 zł.

orzeka

1. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 uondfp:

- 1) utrzymuje w mocy orzeczenie w części dotyczącej zarzutu określonego w art. 8 pkt 1 uondfp, w związku z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie,**
- 2) uchyla zaskarżone orzeczenie w zaskarżonym zakresie dotyczącym art. 8 pkt 1 uondfp, w związku z art. 221 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,**
- 3) uchyla zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej wymierzonej kary i na podstawie art. 36 ust. 1 uondfp odstępuje od jej wymierzenia.**

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

18 stycznia 2018 roku Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi [dalej RKO lub Komisja] uznała Pana (...) - pełniącego w czasie popełnienia zarzucanego czynu funkcję Burmistrza Miasta (...), odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, tj. popełnienie czynu określonego w art. 8 pkt 1 uondfp, poprzez udzielenie dotacji w kwocie 135.000 zł na rzecz Stowarzyszenia (...), na podstawie umowy z dnia 31 marca 2014 r., po przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert, w którym naruszona została zasada uczciwej

konkurencji, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2018 r. poz. 450 z późn. zm.) [dalej udppiw] oraz w którym nieprawidłowo określono przedmiot konkursu, którym powinno być zadanie publiczne, z naruszeniem art. 221 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2077 z późn. zm.) [dalej ufp], i mając na względzie art. 31 ust. 1 pkt 1 oraz art. 33 ust. 1 i 2 uodnfp wymierzyła karę upomnienia.

Orzeczenie Komisji było rezultatem wniosku o ukaranie złożonego przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych w dniu 9 czerwca 2017 r.

W trakcie rozprawy RKO ustaliła następujący stan faktyczny.

W dniu 20 lutego 2014 r. Burmistrz (...) ogłosił otwarty konkurs ofert na realizację zadania publicznego z zakresu wsparcia finansowego w formie udzielenia dotacji na stworzenie infrastruktury rekreacyjnej na terenie Gminy (...) w 2014 r. Przedmiotem ogłoszenia była „budowa kortu (...)”. Wysokość środków finansowych przeznaczonych na dofinansowanie zadania określono na kwotę 135.000,00 zł. Konkurs skierowano do organizacji pozarządowych działających na terenie Gminy (...).

Ustalono, że przedmiotowe zadanie (budowa kortu do tenisa wraz z infrastrukturą) pierwotnie przewidziane było do realizacji przez Gminę (...). W 2013 r. Gmina zleciła wykonanie dokumentacji budowlanej obiektu, a także (również w roku 2013) uzyskała stosowne pozwolenia na budowę. W dniu 21 października 2013 r. pomiędzy Gminą (...) a Stowarzyszeniem (...) zawarte zostały przedwstępne umowy sprzedaży wskazanej dokumentacji oraz w tym samym dniu nastąpiło jej protokolarne przekazanie Stowarzyszeniu. Na wniosek Gminy z dnia 18 października 2013 r. Starosta (...) dokonał przeniesienia decyzjami nr (...) i nr (...) z dnia 4 października 2013 r. o pozwoleniu na budowę kortu do tenisa ziemnego przy Gimnazjum w (...) i ciągów pieszo-jezdných oraz parkingów przy budynku Gimnazjum w (...) na rzecz Stowarzyszenia (...). Stwierdzono również, że w dniu 6 września 2013 r. pomiędzy Gminą (...) i jej jednostkami organizacyjnymi (Przedszkole (...)) a Stowarzyszeniem (...) zawarte zostały umowy użyczenia gruntów (część działki nr (...) o powierzchni 514 m² z przeznaczeniem na budowę miejsc parkingowych; działka nr (...) o powierzchni 2.100 m² wraz z częścią budynku o powierzchni 254,48 m² z przeznaczeniem na budowę kortu tenisowego oraz budowę ciągu pieszo-jezdnego wraz z miejscami parkingowymi przy budynku Gimnazjum; część działki nr (...) o powierzchni 75 m² z przeznaczeniem na wykonanie ciągu pieszo-jezdnego wraz z

miejscami parkingowymi). Umowy zawarte zostały na okres od dnia 6 września 2013 r. do dnia 6 września 2024 roku.

Umowa nr (...) o wsparcie realizacji zadania pn. „Budowa kortu (...)” zawarta została pomiędzy Gminą (...) a Stowarzyszeniem (...) w dniu 31 marca 2014 roku. Przedmiotowa umowa była umową o wsparcie realizacji zadania publicznego w rozumieniu art. 16 ust. 1 udppiw. Termin realizacji zadania publicznego ustalono od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 30 września 2014 roku. Gmina (...) zobowiązała się przekazać na realizację zadania dotację w kwocie 135.000,00 zł w terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy. Stowarzyszenie zobowiązało się do przekazania na realizację zadania środków finansowych w kwocie łącznej 76.045,93 zł, w tym środki finansowe własne – 1.000,00 zł oraz środki finansowe z innych źródeł publicznych – 75.045,93 zł.

Zdaniem Komisji w rozpatrywanej sprawie doszło do naruszenia zasady uczciwej konkurencji poprzez zawarcie ze Stowarzyszeniem (...) umów użyczenia gruntów, na których władze Gminy (...) planowały budowę kortu do tenisa ziemnego oraz przekazanie tej organizacji dokumentacji budowlanej wraz z przeniesieniem decyzji o pozwoleniu na budowę, co pozwoliło uzyskać Stowarzyszeniu korzystną sytuację w potencjalnym starciu z innymi uczestnikami konkursu. Komisja uznała, że Stowarzyszenie miało znacznie ułatwione działanie - przejęło zatwierdzoną dokumentację, przejęło realizację inwestycji w miejscu, w którym wcześniej planowała zrealizować je Gmina, przez co mogło liczyć na pełne poparcie dla swoich działań. Wszystko to wpłynęło na korzystniejszą pozycję Stowarzyszenia w stosunku do innych potencjalnych uczestników konkursu.

Odnosząc się zaś do nieprawidłowego określenia przedmiotu konkursu, RKO podzieliła stanowisko Rzecznika Dyscypliny, że zgodnie z art. 221 ust. 1 ufp zlecenie zadań w trybie udppiw może obejmować dofinansowanie inwestycji, ale w sytuacji powiązania tej działalności z wykonywaniem określonego zadania publicznego, którego to powiązania zabrakło w omawianym postępowaniu konkursowym, którego przedmiotem była „budowa kortu do tenisa ziemnego wraz z infrastrukturą oraz ciągami pieszo jezdnyymi i miejscami parkingowymi”.

Komisja uznała, że w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, wina Obwinionego została udowodniona i nie budzi wątpliwości. Za przypisane czyny Komisja na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 1 uodfp publicznych wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia.

Od tego orzeczenia Obwiniony złożył odwołanie do Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych [dalej GKO]. Zdaniem Obwinionego, twierdzenia zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia są bezzasadne. Jego zdaniem, po pierwsze uszło uwadze Komisji, że zawarcie umów użyczenia pomiędzy Stowarzyszeniem (...) a Gminą (...) i jej jednostkami organizacyjnym (Przedszkolem Samorządowym w (...) i Zespołem Szkolno-Gimnazjalnym w (...)) było związane z aplikowaniem przez Stowarzyszenie (...) o środki finansowe w ramach realizacji Programu Operacyjnego „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007 -2013” Środek 4.1. „Rozwój obszarów zależnych do rybactwa” w zakresie operacji polegającej na wzmocnieniu konkurencyjności i utrzymania atrakcyjności obszarów zależnych od rybactwa pt. „(...)”. Aplikować o środki w ramach opisanego tego programu mogły stowarzyszenia. Ponieważ Stowarzyszenie (...) nie dysponowało własną nieruchomością, na której możliwa byłaby realizacja przedmiotowego zadania, dlatego też widząc potrzeby w tym zakresie na terenie Gminy (...), Stowarzyszenie zwróciło się o zawarcie umów użyczenia gruntów z Gminą (...) oraz jej jednostkami organizacyjnymi.

Tak więc, zdaniem Obwinionego, za nietrafne należy uznać stwierdzenie Komisji zawarte w uzasadnieniu orzeczenia, że zawarcie umów dotyczących gruntów oraz przeniesienie stosownych decyzji o pozwoleniu na budowę winno było nastąpić po wyłonieniu zwycięzcy otwartego konkursu ofert na realizację przedmiotowego zadania, gdyż czynności te związane były z pozyskaniem przez Stowarzyszenie (...) środków zewnętrznych, nie zaś z procedurą konkursową w ramach otwartego konkursu ofert w trybie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Zdaniem Obwinionego w przedmiotowym zakresie ofertę mogły złożyć wszystkie zainteresowane udziałem w konkursie organizacje pozarządowe zarejestrowane na terenie Gminy (...). Ponieważ ciężaru realizacji zadania w zakresie budowy infrastruktury rekreacyjnej nie byłaby w stanie ponieść sama organizacja pozarządowa bez wsparcia ze środków zewnętrznych, dlatego też, zgodnie z zapisami *Programu współpracy Gminy (...) z organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego* wskazano, że w konkursie mogą wziąć udział te organizacje, które starają się o dofinansowanie projektów, lub które już otrzymały dofinansowanie ze źródeł zewnętrznych, gdzie wymagany jest finansowy wkład własny organizacji. Tym samym ogłaszając otwarty konkurs nie ograniczono konkurencyjności, gdyż o możliwości wsparcia takiego zadania

współfinansowanego ze środków zewnętrznych wiedziały wszystkie organizacje pozarządowe działające na terenie Gminy (...), już na etapie konsultacji Programu.

Obwiniony nie zgodził się też ze stanowiskiem Komisji, iż nieprawidłowo został określony przedmiot konkursu.

Jego zdaniem nie budzi wątpliwości, iż budowa kortu tenisowego związana jest z realizacją zadania w zakresie wspierania i upowszechniania kultury fizycznej.

Istotą otwartego konkursu ofert było wsparcie organizacji pozarządowych, które docelowo pozyskają środki zewnętrzne. Biorąc pod uwagę fakt, że pozyskanie środków zewnętrznych wiąże się koniecznością zapewnienia trwałości projektu, zaś w okresie trwałości projektu dofinansowany projekt nie może generować zysku (Beneficjenci mogą wyłącznie nieodpłatnie korzystać ze zrealizowanej inwestycji) zapewnione zostało przez Gminę (...) wsparcie i upowszechnianie kultury fizycznej na terenie Gminy (...) przez wiele lat (w omawianym przypadku do 2024 roku). Zlecenie przedmiotowego zadania obejmującego dofinansowanie inwestycji w ramach ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie zostało więc powiązane z wykonywaniem określonego zadania publicznego w postaci wspierania i upowszechniania kultury fizycznej. Obwiniony przyznał, że przedmiot konkursu został nie do końca poprawnie sprecyzowany, jednak, jego zdaniem, nie można przyjąć, iż był on określony nieprawidłowo.

Mając powyższe na uwadze Obwiniony wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i uniewinnienie.

Rozpoznając sprawę Główna Komisja Orzekająca stwierdziła, co następuje.

Zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe w odniesieniu do przypisania odpowiedzialności za popełnienie czynu określonego w art. 8 pkt 1 uondfp, w związku z art. 5 ust. 3 udppiw i w związku z tym powinno zostać utrzymane w mocy. Jednocześnie GKO postanowiła uchylić zaskarżone orzeczenie w zakresie dotyczącym art. 8 pkt 1 uondfp, w związku z art. 221 ust. 1 ufp. Nie doszło bowiem do naruszenia art. 221 ufp i należało z opisu przypisanego Obwinionemu czynu wyeliminować ten zarzut. GKO postanowiła też uchylić zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej wymierzonej kary i na podstawie art. 36 ust. 1 uondfp odstąpić od jej wymierzenia. Mając na uwadze, że niniejszym orzeczeniem uznano

Obwinionego winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych zgodnie z art. 167 ust. 1 jest on zobligowany do poniesienia kosztów w postępowania.

GKO dokonała oceny stanu prawnego obowiązującego w czasie zarzucanego czynu i w czasie orzekania. Przepis art. 24 ust. 1 uodnfp nakazuje by rozpoznając i oceniając popełniony czyn stosować przepisy ustawy obecnie obowiązującej, chyba że przepisy obowiązujące w chwili popełnienia czynu były względniejsze dla sprawcy. Do oceny czynu będących przedmiotem niniejszego postępowania, GKO postanowiła stosować przepisy obowiązujące w dniu orzekania, uznając że przepisy obowiązujące w dacie zarzucanego czynu nie są względniejsze dla Obwinionego.

W pierwszej kolejności GKO odniosła się do kwestii zarzutów wynikających z naruszenia art. 8 pkt 1 uodnfp, w związku z art. 5 ust. 3 udppiw. Przepisy uodnfp wskazują, że naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest przekazanie lub udzielenie dotacji z naruszeniem zasad lub trybu przekazywania lub udzielania dotacji. W przedmiotowej sprawie doszło do udzielenia (a potem przekazania) przez Gminę (...) reprezentowaną przez Obwinionego dotacji na kwotę 135.000 zł na rzecz Stowarzyszenia (...) na realizację zadania „Budowa kortu (...)”. Przekazanie dotacji nastąpiło na podstawie umowy o wsparcie realizacji zadania publicznego w rozumieniu art. 16 ust. 1 udppiw, po wcześniejszym przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert, o którym mowa w art. 11 ust. 2 oraz art. 13 udppiw. Wskazać przy tym należy, że zgodnie z brzmieniem art. 5 ust. 3 udppiw współpraca organów administracji publicznej z organizacjami pozarządowymi w sferze zadań publicznych odbywa się m. in. na zasadach uczciwej konkurencji. GKO, podobnie jak RKO, uznała, że w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia zasady uczciwej konkurencji. Zdaniem GKO, wcześniejsze zawarcie ze Stowarzyszeniem (...) umów użyczenia gruntów, na których władze Gminy (...) planowały budowę kortu do tenisa ziemnego oraz przekazanie tej organizacji dokumentacji budowlanej wraz przeniesieniem decyzji o pozwoleniu na budowę, stawiało Stowarzyszenie w korzystniejszej sytuacji wobec innych potencjalnych uczestników konkursu. Nie można więc w takiej sytuacji zgodzić się z Obwinionym, który w odwołaniu twierdzi, że „zawarcie umów użyczenia oraz przeniesienie pozwolenia na budowę nie pozostawało w żadnym związku z ogłoszeniem w 2014 roku otwartego konkursu ofert”, gdyż ten związek nietrudno dostrzec. Po pierwsze, świadczy o tym fakt, że pierwotnie zadanie związane z budową kortu miało być samodzielnie realizowane przez Gminę, stąd wcześniejsze przygotowanie przez Gminę dokumentacji. Po drugie, skoro zasady otwartego

konkursu ogłaszanego na podstawie udpiw zakładają m in. przestrzeganie uczciwej konkurencji, to fakt, że Stowarzyszenie dysponowało w momencie ogłaszania konkursu dokumentacją projektową oraz umowami użyczenia gruntów, na których Gmina pierwotnie samodzielnie planowała budowę kortu, powinien wzbudzić w Obwinionym refleksję, że taka sytuacja stawia Stowarzyszenie (...) w pozycji uprzywilejowania wobec innych potencjalnych oferentów. Wyjaśnienia Obwinionego, że w konkursie swoje oferty mogły zgłaszać inne podmioty, a przedmiotowe zadanie nie musiało być przecież realizowane przy budynku gimnazjum (jak zakładała to pierwotnie Gmina), nie pozwalają przy tym uznać, że taka sytuacja dawałaby innym podmiotom równe szanse wobec Stowarzyszenia (...), które już przed konkursem zapewniło sobie przewagę wobec innych potencjalnych oferentów. Dodatkowym argumentem uwzględnionym przez GKO, na który nie zwróciła uwagi RKO, jest fakt, że otwarty konkurs ofert kierowany był jedynie do organizacji pozarządowych działających na terenie Gminy (...). Zdaniem GKO warunki otwartego konkursu ofert nie mogą wykluczać udziału w nim któregośkolwiek z potencjalnych oferentów lub grup oferentów. W szczególności organ administracji publicznej nie może zawęzać kręgu podmiotów i organizacji uprawnionych do składania ofert do organizacji pożytku publicznego lub do podmiotów i organizacji mających siedzibę na terenie danej jednostki samorządu terytorialnego (zob. R. Barański, *Fundacje i stowarzyszenia. Współpraca organizacji pozarządowych z administracją publiczną*, C. H. Beck, 2016). Tak więc adresowanie przedmiotowego konkursu do podmiotów działających na terenie Gminy (...) stanowiło także naruszenie zasady uczciwej konkurencji.

W drugiej kolejności GKO odniosła się do zarzutów dotyczących art. 8 pkt 1 uodfp, w związku z art. 221 ust. 1 ufp. GKO. Zgodnie z brzmieniem art. 221 ust. 1 ufp podmioty niezaliczane do sektora finansów publicznych i nie działające w celu osiągnięcia zysku mogą otrzymywać z budżetu jednostki samorządu terytorialnego dotacje celowe na cele publiczne, związane z realizacją zadań tej jednostki, a także na dofinansowanie inwestycji związanych z realizacją tych zadań. W niniejszej sprawie doszło do dofinansowania inwestycji, stąd też przedmiotem refleksji GKO było, czy dofinansowanie inwestycji pt. „Budowa kortu (...)” można uznać za związane z realizacją zadań jednostki. Nie budzi wątpliwości, że jednym z zadań gminy są sprawy „kultury fizycznej i turystyki, w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych” (art. 7. ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 8. marca 1990 r. o samorządzie gminnym, tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 994). Zdaniem GKO, skoro przedmiotową inwestycją była „Budowa kortu (...)”, to jest ona związana z realizacją zadań gminy w zakresie kultury

fizycznej. GKO zwraca jednocześnie uwagę, że ustawowym warunkiem otrzymania dotacji celowej jest występowanie związku pomiędzy wspieraną przez gminę, powiat lub województwo inwestycją a realizowanym zadaniem publicznym, przy czym w ustawie nie została zdefiniowana istota tej relacji (zob. red. red. P. Smoleń, *Ustawa o finansach publicznych. Komentarz*, CH Beck, 2014). Trudno więc znaleźć argumenty, z których mógłby wynikać brak związku między wybudowaniem kortu (...) a realizacją zadań gminy w zakresie kultury fizycznej. Wobec tego GKO nie znajduje uzasadnienia dla twierdzenia RKO, że takiego powiązania zabrakło.

Odnosząc się do kwestii kary GKO dokonała najpierw oceny stopnia szkodliwości czynu Obwinionego. GKO uznała, że nie ma podstaw do uznania w przedmiotowej sprawie znikomej szkodliwości przypisanego Obwinionemu czynu. Wprawdzie czyny związane z naruszeniem art. 8 pkt 1 uodfp, w związku z art. 5 ust. 3 udppiw nie wywołują skutków finansowych, to jednak nie stanowi to bezwzględnej przesłanki pozwalającej na uznanie ich znikomego stopnia szkodliwości. Szkodliwość czynu jest bowiem pojęciem szerszym, w którym obok aspektu szkody w rozumieniu materialnym, bierze się w szczególności pod uwagę wagę naruszonych obowiązków oraz sposób i okoliczności ich naruszenia. Naruszenie niektórych przepisów, nawet bez powodowania skutków finansowych narusza ład finansów publicznych. Funkcjonowanie instytucji pozarządowych, które wspomagają władze publiczne w realizacji zadań publicznych traktować należy jako dobro wspólne, a rolę organów władzy publicznej powinno być współdziałanie z nimi bez preferowania konkretnych organizacji. Jest to jeden z warunków aktywizujących te podmioty w realizacji celów publicznych.

Rozstrzygając o wysokości kary GKO wzięła pod uwagę zapisy art. 36 uodfp dające możliwość zastosowania wyjątkowego środka, jakim jest odstępnie od wymierzenia kary. Orzekając o odstąpieniu od wymierzenia kary GKO uwzględniła następujące przesłanki. Po pierwsze, Obwiniony nie był wcześniej karany za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Po drugie GKO zwróciła uwagę, że wprawdzie w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia zasady uczciwej konkurencji, to jednak art. 5 ust. 3 udppiw zawiera także inne zasady współpracy z organizacjami pozarządowymi, wśród których jest zasada efektywności. Mechanizm finansowania zastosowany w przypadku realizacji inwestycji związanej z budową kortu tenisowego pozwalał Gminie (...) na pozyskanie środków zewnętrznych ograniczając nakłady Gminy, co bez wątpienia sprzyjało zapewnieniu zasady

efektywności. Po trzecie, nie można pominąć faktu, że w otwartym konkursie ofert nie zgłosili się, poza Stowarzyszeniem (...), inni oferenci, co można uznać, za brak zainteresowania innych organizacji pozarządowych realizacją przedmiotowej inwestycji. Taki wniosek można wysnuć ze względu na fakt, że *Program Współpracy (...)* z *organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego na 2014 rok* był przedmiotem konsultacji, a ogłoszenie o konkursie ofert respektowało zasadę jawności. Stąd też GKO uznała, że istnieją przesłanki pozwalające na odstąpienie wymierzenia kary.

Biorąc powyższe pod uwagę GKO orzekła, jak w sentencji.